

tresse för kariesförebyggande åtgärder, men det torde vara en avgjord fördel för huvudmännen om verksamheten genom ökade ekonomiska resurser till den centrala myndighetens förfogande ges stadga och god samordning.

Den vanligaste och onödiggaste av våra folksjukdomar bör kunna framgångsrikt bekämpas genom förebyggande åtgärder om tillräckliga medel anvisas för ändamålet.

Med anledning av de sålunda redovisade synpunkterna hemställs, att riksdagen måtte

1) för budgetåret 1963/64 under rubriken Hälsovårdsupplýsning anvisa sammanlagt 300 000 kronor till kariesforskning och till profylaktisk verksamhet i fråga om tandkaries och andra tandsjukdomar, däri inräknat anslag till organisationer och privata forskare;

2) i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om snar prövning och förslag angående tillskapandet av en statlig forskningsinstitution enligt 1957 års folktandvårdssakkunnigas förslag.

Stockholm den 23 januari 1963

Ivan Svanström

Gärda Svenson

Nr 143

Av herr Wörnberg m. fl., om anslag till anskaffande av inventarier till allmänna samlingslokaler.

(Lika lydande med motion nr 156 i Andra kammaren)

De allmänna samlingslokalernas betingelser har under senare år ytterligare försämrats. Televisionens utbredning har gjort besöksfrekvensen mindre, och landsbygdens avfolkning har därutöver inneburit stora svårigheter för glesbygdens samlingslokaler.

Alltjämt är dock behovet av tidsenliga och trivsamma lokaler stort och klart dokumenterat. Staten stöder också tillkomsten av nya allmänna samlingslokaler liksom ombyggnaden av redan befintliga. Stödet utgår i form av lån, med en viss subventionsdel, och härtill har under de senaste åren anvisats nio miljoner kronor årligen. Vidare har under två år utgått s. k. rekonstruktionsbidrag med 300 000 kronor vartdera året, och för kommande budgetår har för samma ändamål föreslagits 600 000 kronor. Dessa rekonstruktionsbidrag skall på vissa särskilda villkor utgå till lokalägare med statliga lån som har betalningssvårigheter.

Under åren 1954 till 1960 utgick därutöver ett särskilt inventariefördrag.

Dessa bidrag utgick som regel till mindre lokaler som inte kunde få någon annan form av statligt stöd. Ett särskilt motiv för bidragens införande var av nykterhetspolitisk natur, ett skäl som också delades av 1957 års riksdag vid dess omprövning av samlingslokalstödet. I en tid då ungdomsfylle-riet tilltar hävdar vi motionärer att tillgången på goda samlingslokaler med ändamålsenliga inventarier har en stor nykterhetsfrämjande betydelse.

I större orter kan det väl anses att de lånemöjligheter som finnes i det närmaste täcker det aktuella behovet vad det gäller ny- och ombyggnad.

Värre är läget för befintliga lokaler i små orter med svagt föreningsliv. Resurser saknas för att utföra någon större ombyggnad, och behov härför föreligger som regel ej heller. En mindre upprustning innefattande även viss nyanskaffning av inventarier kan ofta vara till fyllest. Kommunerna bidrar ofta till en sådan upprustning, men vi anser att även staten bör medverka med någon form av stöd. Det inventariebidrag som utgick åren 1954—1960 hade en utomordentligt stor betydelse för denna typ av lokaler, men tyvärr var det endast en mindre del av antalet lokaler som kom i åtnjutande av bidragen på grund av medelsbrist. Det skulle därför vara av synnerligen stort värde om ifrågavarande bidrag kunde utgå ytterligare några år.

Med stöd av det anförda föreslår vi,

att riksdagen måtte besluta anvisa ett anslag av 300 000 kronor, avseende bidrag till anskaffning av inventarier för allmänna samlingslokaler, och att bestämmelserna i kungörelse nr 368 av 24 maj 1957 skall tillämpas vid fördelningen av anslaget.

Stockholm den 23 januari 1963

Erik Wärnberg

Torsten Bengtson

Lars Larsson

Uno Hedström

Eric Peterson

Tage Johansson